Буття 25

Сини Кетури 1-6; смерть та похорон Авраама 7-11; родовід Ізмаїла 12-18; історія Ісаакової родини 19-26; первородство продано 27-34

1 Узяв Авраам знову жінку, на ім'я Кетура.

2 Вона вродила йому Зімрана, Йокшана, Медана, Мідіяна, Ішбака та Шуаха.

3 Йокшан породив Шеву й Дедана. Сини ж Дедана були: Ашшурії, Летушії та Левмінії.

4 А сини Мідіянові: Ефа, Ефер, Ханох, Авіда й Елдаа. Ці всі - діти Кетури.

5 Авраам дав усе Ісаакові.

6 Синам же наложниць, які були в Авраама, дав Авраам дарунки й відіслав їх від Ісаака, сина свого, поки ще жив на сході, в східній країні.

7 Ось літа віку Авраама, що прожив він - 175 років.

8 І переставився, помер Авраам у старості щасливій, підтоптаним, поживши досхочу, і приєднався до свого роду.

9 Його поховали його сини, Ісаак і Ізмаїл у печері Махпела, на полі Ефрона, сина Цохара хеттита, проти Мамре,

10 на полі, що його купив був Авраам у синів Хета. Там поховали Авраама й Сару, його жінку.

11 І було - по смерті Авраама благословив Бог Ісаака, його сина. Ісаак оселився біля криниці Лахаї-Рої.

12 А ось історія роду Ізмаїла, Авраамового сина, якого вродила Авраамові Агар єгиптянка, слугиня Сари.

13 Імена ж синів Ізмаїла за їхніми назвами, за їхніми родами такі: первородний Ізмаїла Невайот; далі - Кедар, Адбеель і Мівсам,

14 Мішма, Дума, Масса,

15 Хадад, Тема, Єтур, Нафіш та Кедма.

16 Оці то є сини Ізмаїла й такі їхні імена за їхніми селами, та за їхніми таборами: дванадцять князів відповідно до їх племен.

17 Ось літа віку Ізмаїла - 137 років. І зжив зо світу та й помер і приєднався до свого роду.

18 Вони ж оселилися від Хавіли до Шуру, на схід від Єгипту, як іти в Ашшур. На схід від усіх своїх братів осівся.

19 А це історія Ісаака, Авраамового сина. Авраам породив Іссака.

20 Було ж Ісаакові сорок років, як він узяв собі за жінку Ревеку, дочку Бетуела арамія, з Паддан-Араму, сестру Лавана арамія.

21 І молив Ісаак Господа за свою жінку, бо була неплідна, і Господь вислухав його молитву й

зачала Ревека, його жінка.
22 І билися дитятка одне об одне в її лоні. А вона сказала: "Коли так, навіщо мені жити?" і пішла спитати Господа.
23 Господь же сказав їй: "Два народи в твоїм лоні, два народи розділяться з твого лона. Один буде від другого сильніший. Старший буде молодшому служити."
24 Коли ж настав їй час родити, аж ось близнята в її лоні.
25 З'явився перший, рудий, наче кожух, косматий, і його названо Ісав.
26 А потім вийшов його брат; рука його держала за пяту Ісава, і дали йому ім'я Яків. Було ж Ісаакові 60 років, як вона породила.
27 Коли ж хлопці повиростали, Ісав став спритним ловцем, степовиком, а Яків був тихий, жив у наметах.
28 Ісаак любив Ісава, бо дичина була йому до смаку, Ревека ж Якова любила.
29 Раз Яків зварив юшки, а прийшов Ісав з поля, виснажений.
30 Ісав сказав до Якова: "Дай но та вихилю оту червону юшку, ось цю червону, бо я знемігся." Тому й названо його Едом.
31 А Яків відповів: "Продай мені найперше твоє первородство."
32 Ісав сказав: "Я ось вмираю! Навіщо воно мені оте первородство?"
33 І сказав Яків: "Клянися мені перше." Поклявся той і продав Якову своє первородство.
34 Тоді Яків дав йому хліба й юшки з сочевиці. З'їв той і напився, а потім устав і пішов геть. Так то Ісав зневажив первородство.